

XXIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 2den Februar 1898.)

Til Indfødsretten er knyttet betydelige Rettigheder: Valgret og Valgbarhed til Rigsdag, Amtsraad, Byraad, Sogneraad osv., Afgang til Embeder og Bestillinger m. m., og der er derfor ikke god Mening i, at alle disse Rettigheder blive knyttede til saa tilfældige Omstændigheder som at blive født i Landet; en langt bedre og naturligere Bestemmelse er den „at være født af danske Forældre eller af Forældre med dansk Indfødsret“, hvad enten Fødselen finder Sted i Udlandet eller herhjemme. Udvalget slutter sig derfor til Lovforslagets Princip. At dansk Lovgivning paa dette Punkt kommer i Overensstemmelse med Sveriges er en anden og stærk Grund for Udvalget til at slutte sig til Lovforslaget; en langt større Overensstemmelse mellem de tre nordiske Rigers Lovgivning bør tilstræbes.

I Lovforslagets Enkeltheder har Udvalget jærlig været betænkelig ved den Regel, at Husfruen følger Manden og da navnlig, at en dansk Kvinde, som gifter sig med en Udlænding, derved taber sin danske Indfødsret og ved Mandens Død i Tilfælde af Trang er udsat for tilligemed umyndige Børn at blive udsendt af Landet; men det er van-

stelt ved Lovbestemmelse at raade Bod paa den almindelige Regel, og Udvalget mener i Tilslutning til Indenrigsminister Hørrings Udtalelse i forrige Samling under denne Sags Behandling at kunne trøste sig med, at „den humane Gennemførelse af disse Bestemmelser her har aldrig manglet og vil heller aldrig komme til at mangle her i Landet“ (Folket. Forh. 1896—97, Sp. 5270), og slige Forhold kan der raades Bod paa, om ikke paa anden Maade saa ved Benyttelse af Grundlovens § 51.

Udvalget stiller kun 3 Ændringsforslag til Lovforslaget, og af disse er kun det første en Realitetsændring, der angaar dem, som ere fødte her i Landet og forblive her til deres 22de Aar, og som i Henhold til § 2 da have Indfødsret, saafremt de ikke i Løbet af det sidste Aar have afgivet skriftlig Erklæring om ikke at ville have dansk Indfødsret og have erhvervet Statsborgerret i et andet Land. Udvalget mener, at en Del unge Mennesker vil komme til at lide ved, at denne Afgørelse udsættes saa længe, og foreslaar derfor at sætte 19 i Stedet for 22 Aars Alderen. At Fuldmyndighedsalderen først indtræder med det fyldte 25de Aar, er